

[Krag.]

Ændringer, som det ærede Medlem har fremført, men kun konstatere, hvad jeg naturligvis kun kan være tilfreds med, at Tiden indtil anden Behandling dog har været fuldt tilstrækkelig for det ærede konservative Parti baade til at faa forfattet to Betænkninger, Nr. 1 og Nr. 2, og til, at Ordføreren har kunnet foretage et indgaaende Studium af de Ændringer, der er stillet. Jeg finder derfor ikke, at det ærede Parti har noget som helst at beklage sig over med Hensyn til Ledelsen af Udvalget.

Det ærede konservative Parti beklager sig over, at man ikke har faaet denne Opgave angaaende Amtsskatternes Reduktion løst allerede for 4—5 Aar siden paa et Tidspunkt, da det vilde have været økonomisk lettere. Ja, den Beklagelse kan jeg og mit Parti tage inderlig Del i. Men jeg tror, at det ærede konservative Folkeparti bør gribe i sin egen Barm, naar det vil søge Aarsagen til, at dette ikke lykkedes. Havde det ærede Parti i Forhandlingerne om det Forslag om Amtsskatternes Nedsættelse, der blev fremsat af den forrige Regering, holdt sig til Realiteterne, indenfor Mulighedernes Grænser, kunde den Ændring være foretaget den Gang, saa kunde den Gang Ejendomsskatterne til Amterne være blevet lettet, og saa kunde nu ganske automatisk yderligere Lettelser være indtraadt, efterhaanden som Motorskatterne stiger, og Amternes Andel i disse vokser. Men den Gang var de Herrer ikke til at faa i Tale, den Gang vilde de ikke lytte til Fornuftens Stemme, i hvert Fald ikke paa den Side af 21. Marts 1929, som havde gjort det muligt at komme igennem med denne Sag. Nu bagefter at beklage den Daarskab, man i svunden Tid har udvist, er naturligvis en Selverkendelse, som taler til Gunst for Karakteren, men som ganske vist skæpper lidet med Hensyn til Resultatet.

Det ærede Mindretal kan ikke være tilfreds med den Maade, hvorpaa Opgaven om Nedsættelse af Beskatningen paa faste Ejendomme til Amterne er blevet løst. Ja, jeg maa sige til de ærede Medlemmer, at min Tilfredshed og mit Partis Tilfredshed med denne Løsning er paa ingen Maade ublandet. Vi havde ønsket og ønsker fremdeles at naa til en saadan Revision af Reglerne for Beskatningen til Amtet af fast Ejendom, at vi kan naa ned paa Før-Krigstidens Niveau med Hensyn til Promillen for denne Beskatning, og med det Resultat, at dens Vækst i Forhold til Før-Krigstiden kun bliver betinget af de forøgede Vurderinger. Derom har vi fremsat Forslag sammen med det konservative Folkeparti, og jeg

har tidligere her i Salen som mit Partis Ordfører haft Lejlighed til i alle Enkeltheder at redegøre for dette Forslag og mener ogsaa at have bevist, at det baade er Udtryk for Retfærd og Udtryk for, hvad der sagligt vil være fuldt ud forsvarligt. Men det nytter jo ikke, at der er 10 Fugle paa Taget; staa man overfor Muligheden af at faa een i Haanden, siger et gammelt Ord jo, at det er at foretrække, og saa længe vi har det nuværende Styre, saa længe de nuværende Principper sidder til Højbords, har det konservative Folkeparti og Venstre, som stillede Forslag om en permanent og langt større Nedsættelse i de kommunale Ejendomsskatter, end her er foreslaaet, vundet den Erfaring, at det lader sig ikke gennemføre. Naa, saa kan man jo stille sig, som det ærede konservative Folkeparti her gør, paa det rene Proteststandpunkt, blive ved at hamre løs med det Forslag, som trods sin indre Godhed er uigennemførligt paa nærværende Tidspunkt, saaledes at Konsekvensen bliver, at Landbruget beholder de Ejendomsskatter, som det ikke er i Stand til at bære, hvad jo ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og hans Parti har erkendt, for de har jo gentagende villet være med til midlertidig at nedsætte dem. Eller man kan vælge den Fremgangsmaade, som i Øjeblikket aabner sig, til at tilvejebringe en endog meget væsentlig Lettelse paa nærværende Tid i denne Beskatning, en Lettelse, som, saa længe Landbrugets Forrentningsmuligheder er saa svage, som Tilfældet er, vil betyde ikke helt lidt. At disse Skatter saa vil vende tilbage med den stigende Forrentningsprocent, ja, det er naturligvis en Bestemmelse, som vi paa ingen Maade har ønsket, men utvivlsomt er det dog, at i samme Grad Forrentningsprocenten øges, i samme Grad vokser ogsaa Bæreevnen, og saa maa vi jo nære Haab om, at den Tid dog ikke er fjern, da man kan faa dette høje Tings Flertal i Tale for en bedre Ordning paa dette Omraade end den, vi nu naar frem til. Den Protestpolitik, som det konservative Folkeparti her indskrænker sig til, kan maaske være en Tilfredsstillelse for Partiet, men den bidrager ikke til at lette de Byrder, som Skatteyderne, Ejerne af de faste Ejendomme, ikke fortsat er i Stand til at bære.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen betegnede de 20 Mill. Kr.s Nedsættelse, som der i Øjeblikket stilles Forslag om, som et overmaade ringe Beløb i Sammenligning med Værdien af Landbrugets Produktion. Ja, det er jo fuldkommen rigtigt, det er et ikke meget stort Beløb i Sammenligning dermed, og derfor mener